

צד א מיי פיה מלי
סוכה כל' ו קושיה
לח' מ' מרע טעף ות'

אי דחית בהו ארבעה למה להו לארבעה? להאיא לישנא דלמחר רב
לקמן דבאלמנע פוסל בארבעה פריך דלחודק לישנא דלמחר
דאפילו באלמנע אינו פוסל אלא בארבעה אמות לא קשיא מדי:
מצטרפין לארבע אמות. ולרבי יהודה אין מצטרפין דאפילו
מכוסה כולה זבן

רבינו הגאון

ומשני רב הוא מתני'
לא דברי יתירה היא
אלא ר' מאיר היא דאית
ליה גזרת חקרה ורבי
יתירה פליגי ואמר כשהו
וישן תתתי' ת"ש ב'
סרינין מצטרפין וכו'
נכרים אין מצטרפין וכו'
מאיר אמר ג' סרינין
כסרינין ואקשינו אליהו
דרב אמ' אלו הנכרים
בכל אורח יש בו ר'
ספחים למה צירינין
צירינין ר' ספחים ויתרה
ל' דרמ' א' וספחים למה
ל' אע"פ דלא מצטרפי
פסולין תו' ומשני רב
גרע ומיהו בכנס ארבעה למאי דמוקי
לה לשמואל לקמן בסוכה בת מ' אמות
מזומנמות דכי יהיב נכר ופסל עד
אלמנע מהאי גיסא וחזר ומתחיל
מלמד השני וטען תחלה נכר ואחר כך
פסל דהו להו שני פסלים באלמנע
דאיכא בהו הכשר סוכה כשאר
הפסלים לא נפקא מינה מדי בין
כמלא נכר לפחות ממלא נכר דאי
השאר מוכסה בנכרים עד הווען
אמרין דופן עוקמה וחי משום להכשיר
שאר הפסלים שבין נכר לנכר הו להו
כבאלמנע דלמחר שמואל באלמנע
בארבעה א"כ אינו מועיל וזהו כללו
של דבר הנכר ופסל כמלא נכר
בנכרים פסחים מארבעה אפילו כל
הסוכה עשויה כן כשהו אפילו תחת
הנכרים ואפילו לרבי מאיר דהא ליכא
ארבעה במקום אחד וכי פסיל להו ר'
מאיר היכא דליכא דלמחר תרתי נכרים
כשהוין של (שלמים)
לארבעה אי נמי היכא דליכא בין נכר
לנכר כמלא נכר דלא הוי מחלה על
מחלה והיכא דנכרים רחבים ארבעה
ויש בין נכר לנכר כמלא נכר לרב
דלמחר לקמן בין מן האלמנע בין מן
הז' אינו פוסל אלא זבן אמות
מיתוקמא הך ברייתא דעבירה כולה
הכי וכשהו תחת הפסל ולא תחת
הכשר ולשמואל מיתוקמא כשהו
הפסלים באלמנע וליכא ארבע אמות
עד הדופן וכולה פסולה אף תחת
הפסלים מן מתחת שני הפסלים
שבאלמנע דכשהו:

כשהו: **ובודה** רבי מאיר שאם
יש בין נכר לנכר כמלא נכר. אכשר
שיש בו ארבעה נמי קאי כדמוכח
לקמן דפריך מינה לשמואל דלמחר
היא כדפירש בקונטרס דאפילו רבי
מאיר דמתמיר מודה כהא ועוד משום
דעיקר ומודה אלוין זבן ארבעה
דאפילו זבן קאי ודוקא נקט בין
נכר לנכר כמלא נכר דאי ליכא פסוח
אע"פ שסך פסול בפחות מו' יטנים
תחתיו היכא דמקום הפסול מרובה
גרע ומיהו בכנס ארבעה למאי דמוקי
לה לשמואל לקמן בסוכה בת מ' אמות
מזומנמות דכי יהיב נכר ופסל עד
אלמנע מהאי גיסא וחזר ומתחיל
מלמד השני וטען תחלה נכר ואחר כך
פסל דהו להו שני פסלים באלמנע
דאיכא בהו הכשר סוכה כשאר
הפסלים לא נפקא מינה מדי בין
כמלא נכר לפחות ממלא נכר דאי
השאר מוכסה בנכרים עד הווען
אמרין דופן עוקמה וחי משום להכשיר
שאר הפסלים שבין נכר לנכר הו להו
כבאלמנע דלמחר שמואל באלמנע
בארבעה א"כ אינו מועיל וזהו כללו
של דבר הנכר ופסל כמלא נכר
בנכרים פסחים מארבעה אפילו כל
הסוכה עשויה כן כשהו אפילו תחת
הנכרים ואפילו לרבי מאיר דהא ליכא
ארבעה במקום אחד וכי פסיל להו ר'
מאיר היכא דליכא דלמחר תרתי נכרים
כשהוין של (שלמים)
לארבעה אי נמי היכא דליכא בין נכר
לנכר כמלא נכר דלא הוי מחלה על
מחלה והיכא דנכרים רחבים ארבעה
ויש בין נכר לנכר כמלא נכר לרב
דלמחר לקמן בין מן האלמנע בין מן
הז' אינו פוסל אלא זבן אמות
מיתוקמא הך ברייתא דעבירה כולה
הכי וכשהו תחת הפסל ולא תחת
הכשר ולשמואל מיתוקמא כשהו
הפסלים באלמנע וליכא ארבע אמות
עד הדופן וכולה פסולה אף תחת
הפסלים מן מתחת שני הפסלים
שבאלמנע דכשהו:

שני נסרין אין מצטרפין ר' מאיר אומר אף
נסרין כסרינין בשלמא לשמואל דאמר
בשאיין בהן ארבעה מחלוקת אבל יש בהן
ארבעה דברי הכל פסולה מאי מצטרפין
מצטרפין לארבעה אלא לרב דאמר בשיש
בהן ארבעה מחלוקת אבל אין בהן ארבעה
דברי הכל כשרה ה"ד: אי דאית בהו ארבעה
למה להו לאיצטרופי אי דליית בהו ארבעה
אמאי והא קנים בעלמא נינהו קעורם דאית
בהו ארבעה ומאי מצטרפין מצטרפין לארבע
אמות מן הצד לישנא אדנינא בשלמא
לשמואל דאמר בשאיין בהן ארבעה מחלוקת
אבל יש בהן ארבעה דברי הכל פסולה
מאי מצטרפין מצטרפין לארבע אמות מן
הצד, אלא לרב בשלמא לר' מאיר מאי
מצטרפין מצטרפין לארבע אמות מן הצד
אלא לר' יהודה דאמר אפי' יש בהן ארבעה
כשרה מאי אין מצטרפין קנים בעלמא נינהו
אידיד דקאמר ר' מאיר מצטרפין אמר רבי
יהודה אין מצטרפין תניא בוותיה דרב תניא
בוותיה דשמואל תניא בוותיה דרב *סככה
בנכרים של ארו שאין בהן ארבעה דברי
הכל כשרה, יש בהן ארבעה רבי מאיר
פוסל ורבי יתודה מכשיר א"ר יהודה מעשה
בשעת הסכנה שהביאו נסרים שהיו בהן
ארבעה וסיכנו על גבי מרפסת וישבנו
תחתיה אמרו לו *משם ראה אין שעת
הסכנה ראה תניא בוותיה דשמואל *סככה
בנכרים של ארו שיש בהן ארבעה דברי
הכל פסולה אין בהן ארבעה ר' מאיר פוסל
ורבי יתודה מכשיר ומודה רבי מאיר שאם
יש בין נכר לנכר כמלא נכר שצמיה *פסל
בניהם וכשרה ומודה רבי יהודה שאם
נתן עליה נכר שהוא רחב ארבעה ספחים
כשרה ואין ישנים תחתיו והישן תחתיו לא
נצא ידי תובתו. אחר הפכן על צידה רב
הונא אמר פסולה ורב חסדא ורבה בר רב
הונא אמרי כשרה, איקלע רב נחמן לסורא
עול לגביה רב חסדא ורבה בר רב. הונא
אמרי ליה: הפכן על צידהו מהו? אמר להו
פסולה נעשו כשפודין של מתכת, אמר
להו רב הונא: לא אמרי לכו- אמרי בוותי
אמרו ליה ומי אמר לן מר מעמא ולא קבלינן
מיניה אמר להו ומי *בעיתו מינאי מעמא
ולא אמרי לכו: לימא מסייע ליה אינה
מחוקת כדי ראשו ורובו ושולחנו או שנפרצה
בה פרצה כדי שיוקדק בה גדי בבת ראש או
שנתן עליה נכר שהוא רחב ארבעה ספחים
אע"פ שלא הכניס לתובת אלא שלשה
ספחים פסולה היכי דמי (*מאי) לאו כגון
שהפכן על צידהם? לא הבא במאי עסקינן
כגון דאנחה אפומא דממלחא דעייל תלתא
לגיו ואפיק חד לבר-דהוה ליה פסל היוצא מן
הסוכה וכו' פסל היוצא מן הסוכה נידון בסוכה:
מתני'

באלמנע סוכה הן לפסולה: למה לי
לאיצטרופי. דקא אמר ר"מ נכרים
כסרינין ומצטרפין מרח מינייהו פסלה
להיקיים בשלמא לרבינו. דהא אמר רב אין
בהן ארבעה דברי הכל כשרה: לר'
אמור מן פסל. דמן הז' אין סך פסול
פוסל אלא כד"ל דבבביר מהכי גמירי
דופן עוקמה, וקאמר רבי יהודה שני
נכרים על ארבעה ארבעה אין סודר →
והיך על ד"ל אין מצטרפין שאף כולה
ראוי לסך בהן דלית ליה גזרת חקרה:
בשעת הסכנה. סגורו העובדי סוכים
גזרה על המלוא: והביאנו נכרים. שאין
הנכרים מכריזן שחלה לשם סוכה:
ומודה ר' מאיר. בין שיש בהן ארבעה
בין שאין בהן ארבעה: שאם יש בין
נכר לנכר כ'. ולקמן (דף י"א). מוקי
לה בסוכה בת שמונה אמות מזומנמות
דכי יהיב נכר ופסל עד אלמנע מהאי
גיסא וחזר ומתחיל מלמד השני וטען
נכר תחלה ואחר פסל כמו כן עד
אלמנע הו להו שני פסלים באלמנע
וקן של שמונה ספחים ואיכא הכשר
סוכה ונכרים שבה לא פסלי לה
דלמרינן דופן עוקמה עד הפסלים
האלמנעיים: פסל: פסולת גזר ויקב
דהוא סך כשר והכי נמי מלי למייתי
ומודה רבי יהודה בהך דחית דחית זבן
ארבעה דפסולין שאם יש בין נכר
לנכר כ'. והאי דנקט רבי מאיר
ברובא היא דאפילו רבי מאיר דמתמיר
מודה כהא: ומודה רבי יהודה.
דאף על גב דליחא מיקל בשאיין בהם
ארבעה מודה הוא בכנס אחד וכו'
ארבעה שאם נתנו בסוכה מן הז' על ידי
שאע"פ שחלה כשהו מן הז' על ידי
דופן עוקמה לא יישן תחתיו: הפכן
על צידהו. נכרים שיש בהם ארבעה
שסך זבן ולא הטיל רחבן על
הסוכה אלא הכניסו על צידהו
פסוח מנ': פסולה. כדמפרש לקמן
דכין דיש גס פסול עליהן נעשו
שפודין של מתכת הפסולין לסך זבן
שנין שפופין: כשהו. דשמואל משום
גזירת חקרה וכי האי גוונא לא עבדי
אינשי חקרה: עול לגביה רב חסדא
ורב. לשאלו אלו יאמר כדבריהם:
ושליכה מחוקת עדי ראשו ורובו
ושולחנו גרובו וליג' אלא: או שפצרה
בה פרצה. בלחח הדפנות סמוך
לקרקע: שיוקדק גדי. דהייט שלשה
ספחים: בבת ראש. כדאי ובריות:
היכי דמי. דרמח ארבעה ולא הכניס
בו אלא שלשה: ללא שפופין. שולן על
צידהו וסיככה כולה זבן: דאנחה.
וכשר חמד כולה קאמר: אשמואל
דמשלמח. אלא רוח רביעי שאין שם
דופן דלפקיה מיניה ע"י דופן עוקמה
דהא אין כאן דופן אלא פסח ואע"פ דלא
עייני כולי' לחד חלל דפנות ארדשים
פסול דהוא טפח דאבדאי מיתשב נמי
כי סוכה דאלו סך כשר הוא מותר
לישן שם ויולא ידי סוכה דלמרינן:
הסוכה כי האי גוונא נידון בסוכה:
מתני'

לקמן י"א

שכח ספ'
דאם נכרין
*לקמן י"א

ש"י חוספס
לקמן ל"ד ר"ס
ר' יהודה

הגהות כפ'
מזיל י"ט
סדרות 12

הגהות 12

הגהות
ב' אטווח
קבלת ר' קייא
ר' ג' מ' א' ו'
ב' ס' ד' ו' ו' ו'

הגהות
הפכן (נכר ו' ו'
כו ד' א' ו'
ברכות 12 ד' ו' ו')

מיייתי מההיא דהיא כוותיה דרב שמע מינה הא דשמואל עיקר: לקמן (דף י"א). פסל היוצא מן
רבי